

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขบวนการทางการศึกษา เป็นขบวนการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปในแนวทาง ที่พึงประสงค์ ขบวนการทางการศึกษาประกอบด้วยหลักสำคัญขั้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กันอยู่ 3 ประการ คือ วัตถุประสงค์ทางการศึกษา ประสพการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล การประเมิน ผลการศึกษานี้จะช่วยให้ทราบถึงผลการ ศึกษาอันเกิดจากการสอน อบรม ตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรนั้นว่ามีสัมฤทธิ์ผลในค่านั่ง เสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้เจริญงอกงามด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้ปรับปรุงข้อบกพร่องให้สมบูรณ์ขึ้น

การวัดผลการศึกษามีหลายแบบดังต่อไปนี้

1. การวัดโดยการสังเกต (Observation) ตลอดเวลาที่เด็กอยู่โรงเรียน ครูมี โอกาสได้ใกล้ชิดกับเด็ก ครูควรจะได้สังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก เป็นต้นว่า การเรียน การสมาคมกับเพื่อน การเล่น ความรับผิดชอบ แล้วบันทึกไว้เป็นระเบียบระเบียนสะสมจะทำให้ทราบ บางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับเด็กได้

2. การวัดโดยการสัมภาษณ์ (Interview) ครูอาจจะทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กมากขึ้น นอกจากนี้ยังทราบถึงบุคลิกภาพ ท่วงท่าวาจา ตลอดจนนิสัย ทัศนคติ ปฏิภาณไหวพริบ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของเด็กได้

3. การวัดโดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบทดสอบแบบนี้วัดผล การศึกษาได้ คำถามในแบบสอบถามควรสั้นและชัดเจน ยั่วให้ผู้ตอบแบบสอบถามนั้นตั้งใจ ตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ

4. การวัดผลด้วยตนเอง การวัดผลแบบนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ และจำเป็นทั้งในด้าน เด็กนักเรียน และครูสอนด้วย เมื่อทำงานใดแล้วตนเองควรสำรวจความสำเร็จ ข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น การที่คอยให้ผู้อื่นวัดผลงานของตนเองอยู่เรื่อยไปนั้น อาจจะไม่ไ้ผล ละเอียตพอ การวัดผลด้วยตนเองจึง เป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์มาก

5. การวัดโดยการทดสอบ (Testing) การทดสอบเป็นหลักฐานสำคัญยิ่งในการวัดผล การศึกษา การทดสอบ มีแบบการสอบปากเปล่า แบบเขียนคำตอบ เพื่อวัดความรู้ความสามารถ ของผู้เรียน

6. การวัดโดยวิธีสังคมมิติ (Sociometry) เป็นการวัดดูความเจริญขององคกรทาง สังคมโดยเฉพาะ เช่น แบบทายบุคคลลักษณะ หรือแบบสร้างภาพสังคม

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องมีการประเมินผลโดยการใช้การ ทดสอบ ในการที่จะพิจารณาความสามารถในการเรียนรู้ภาษา (Language mastery) นั้น เอิร์ล คัมลิว. สเตวิก (Earl W. Stevick) ได้กำหนดว่า "ผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่า เป็นผู้รู้ภาษา จะต้องรู้ระบบเสียง หมายถึง สามารถพูดได้ด้วยความเข้าใจ ตลอดจนรู้ ไวยากรณ์ และคำศัพท์"¹ นอกจากนี้ ชาลส์ ซี. ฟรีส (Charles C. Fries) ได้เสริม ลักษณะที่นอกเหนือไปจากที่ สเตวิก กำหนด คือ "ต้องสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ"²

โรเบิร์ต แอด. ธอนไดค³ (Robert L. Thorndike) เน้นถึงความสำคัญของการ ทดสอบที่มีต่อการเรียนรู้ว่า แบบสอบที่ดีต้องสร้างอย่างดี และมีประสิทธิภาพ สามารถ ใช้เป็นแรงจูงใจในการสร้างนิสัยในการเรียนที่ดี แก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง และเป็นแนว ทางที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้

¹Earl W. Stevick, Helping People Learn English (New York: Abington, 1957), p. 5.

²Charles C. Fries, Teaching and Learning English as a Foreign Language (Ann Arbor, Michigan: Univ. of Michigan Press, 1945), p. 3.

³Robert L. Thorndike, and Elizabeth Hagen, Measurement and Education in Psychology and Education (3d ed.; New York: Wiley International Edition, 1969), p. 27.

แบบสอบที่ใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ในโรงเรียนแบ่งได้ ดังนี้

1. แบบสอบวัดความสัมฤทธิ์⁴ (Achievement test) เป็นแบบสอบที่วัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองค่านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับจากประสบการณ์ทั้งปวง มุ่งที่จะวัดความสำเร็จในเชิงวิชาการ เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นแบบสอบวัดความสัมฤทธิ์มักจะใช้หลังจากที่สอนแล้ว ส่วนใหญ่เป็นแบบสอบประจำภาค ประจำเทอม หรือประจำปี แบบสอบนี้ส่วนใหญ่เป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยคินสอ และกระดาษ ซึ่งแบ่งเป็น 2 พวก

1.1 แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น (Teacher - made test) เป็นแบบสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือวัดพินความรู้ วัดความงอกงามในการเรียนการสอน ในการสร้างแบบสอบนี้ต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการสอน และต้องเจาะจงว่าจะทดสอบความสามารถความรู้ ตลอดจนทักษะใดบ้าง

1.2 แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) เป็นแบบสอบที่ใช้เป็นหลักสำหรับจัด และเปรียบเทียบผลการเรียนการสอน แบบทดสอบมาตรฐานก็คือแบบสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นแต่เป็นแบบสอบที่ได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และใช้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. แบบสอบวัดความถนัด⁵ (Aptitude test) เป็นแบบสอบที่จะบอกแนวทางของความงอกงามทางสมอง ช่วยให้ทราบถึงความสามารถของผู้เรียนในอนาคตโดยอาศัยข้อเท็จจริงในปัจจุบันเป็นรากฐาน นอกจากนี้แบบสอบนี้ยังช่วยให้ทราบสาเหตุของผู้ที่เรียนได้ดี หรืออ่อนกว่าระดับมาตรฐาน เพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไขให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนผิดปกติ

⁴Harold B. Allen (ed.), Teaching English as a Second Language (London: McGraw - Hill Book Company, 1965), pp. 376 - 77.

⁵Albert Valdman (ed.), Trends in Language Teaching (New York: McGraw - Hill Book Company, 1966), pp. 175 - 77.

3. แบบสอบวัดความสามารถ⁶ (Proficiency test) เป็นแบบสอบวัดความสามารถของผู้สอบซึ่งเป็นบุคคลภายนอก เพื่อทราบความสามารถของผู้สอบว่าจะเรียนในสาขาวิชาที่เลือกได้หรือไม่ เช่น แบบสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษสำหรับชาวต่างประเทศ ที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ซึ่งแบ่งตามระดับชั้น ตามเกณฑ์ของแต่ละมหาวิทยาลัย เป็นต้น

การวัดผลในโรงเรียนส่วนมากผู้สอนจะต้องสร้างแบบสอบขึ้นเอง เพราะผู้สอนสามารถพลิกแพลงและเลือกเนื้อหาข้อสอบให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ได้ แบบสอบที่ผู้สอนสร้างเอง แบบตามรูปแบบของคำถามที่ใช้ได้ 2 แบบ คือ

1. แบบสอบแบบปรนัย (Objective test) มีรูปแบบของคำถามที่ใช้อยู่หลายชนิดสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท

1.1 แบบให้เลือกคำตอบ (Selection type) ได้แก่ แบบถูกผิด แบบจับคู่ และแบบเลือกคำตอบ

1.2 แบบให้คำตอบเอง (Supply type) ได้แก่แบบเติมคำ และแบบตอบสั้น ๆ

2. แบบสอบอัตนัย (Subjective test) เป็นแบบสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้สอบตอบอย่างเสรีภายในขอบเขตที่กำหนดให้ แบ่งได้

2.1 แบบจำกัดคำตอบ

2.2 แบบขยายคำตอบ

2.3 แบบสอบปากเปล่า

⁶Harold B. Allen (ed.), Teaching English as a Second Language (London: McGraw - Hill Book Company, 1965), pp. 364 - 66.

แบบสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นเองจะต้องมีหลักในการสร้าง ดังต่อไปนี้⁷

1. การวางแผนงาน เพื่อให้แบบสอบมีประสิทธิภาพ การวางแผนงานก็จะต้องคำนึงงานดังนี้

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปของรายวิชา ซึ่งวัตถุประสงค์ทั่วไปของการเรียนการสอนภาษาคือให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

1.2 กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะของรายวิชา ว่าต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใดบ้าง ลักษณะของภาษาที่จำเป็นในการที่จะเรียนรู้ควรมีประสิทธิภาพของประกอบควยเสียง (Phonology) โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical structure) คำศัพท์ (Vocabulary) ตลอดจนอัตราและความคล่องในการใช้ภาษา (Rate and general fluency)

1.3 กำหนดแบบ หรือรูปร่างของแบบสอบ และเวลาที่ใช้ในการสอบ เช่น การสร้างแบบสอบความสามารถในการจำแนกเสียง และความสามารถในการเข้าใจจากการฟัง ซึ่งรูปร่างแบบสอบนี้จะต้องแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกกว่าควยแบบสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียง จำนวน 20 ข้อ ในแต่ละข้อผู้สอบจะได้ยินคำ 3 คำ และจะต้องบอกว่าเป็นคำไหน เหมือนกัน ตอนที่สอง ว่าควยแบบสอบวัดความสามารถในการฟังความเข้าใจ จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อผู้สอบจะได้ยินคำถาม และจะต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากที่ให้มีมา 4 คำเลือก

2. เขียนคำสั่ง และข้อสอบแต่ละข้อ ในการเขียนคำสั่งควยใช้คำที่สื่อความหมายได้ตรง ชัดเจน ดังนั้นคำสั่งควยสั้นและง่ายสำหรับเข้าใจ นอกจากนี้ควรมีตัวอย่างเพื่อให้ผู้ที่เรียนรู้ได้เข้าใจขบวนการของแบบสอบ สำหรับแบบสอบที่เป็นแบบให้ตัวเลือกมาเติมหรือให้เติมข้อความสั้น ๆ จำเป็นต้องมีจำนวนข้อสอบให้มากกว่าที่จะใช้จริง 30 ถึง 40 % การเขียนข้อสอบในขั้นนี้ ควยร่างในกระดาษขนาด 5" x 8" เพื่อสะดวกในการเพิ่ม -

⁷David P. Harris, Testing English as a Second Language

(New York: McGraw - Hill Book Company, 1969), pp. 95 - 110.

คัดออก หรือเรียงลำดับข้อของข้อสอบ

3. ตรวจสอบข้อสอบ หลังจากที่ยังสร้างแล้วประมาณ 2 - 3 วัน เมื่อตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ควรให้เจ้าของภาษา หรือผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบสอบตรวจอีกครั้ง เพื่อรับฟังความเห็นคำแนะนำ เพื่อให้ข้อสอบสมบูรณ์ไม่มีข้อบกพร่อง

4. นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองสอบ และวิเคราะห์ผล การนำไปทดลองสอบ ต้องเลือกกลุ่มประชากรที่เหมือนกับที่วางแบบสอบไว้ นำผลสอบมาวิเคราะห์ตามหลักสถิติ ถ้าข้อใดมีผลทางสถิติเป็นที่พอใจ ก็จะได้เลือกข้อนั้นมาใช้ในแบบสอบจริง ข้อสอบจะมีผลทางสถิติเป็นที่พอใจ เมื่อมีคุณลักษณะ 2 ประการ ดังต่อไปนี้

4.1 ระดับความยากง่าย อยู่ระดับปานกลาง ไม่ยากหรือง่ายเกินไป

4.2 ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนก คือสามารถแบ่งผู้สอบระหว่างกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำได้

5. การจัดเรียงข้อสอบใหม่ หลังจากที่ได้เลือกข้อสอบตามเกณฑ์ทางสถิติแล้ว จะต้องนำข้อสอบมาเรียงจากง่ายมาหายาก นอกจากนี้ควรเลือกในแต่ละข้อควรมีโอกาสถูกได้เท่า ๆ กัน และตำแหน่งของตัวเลือกที่ถูกไม่ควรซ้ำ ๆ กัน จนทำให้ผู้สอบเดาคำตอบได้

6. การนำแบบสอบที่ทดลองสอบแล้วไปใช้ใหม่ ในการใช้แบบสอบครั้งนี้ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

6.1 ข้อสอบควรจะมีพหุคูณ เพื่อให้ผู้สอบทำแบบสอบด้วยความมั่นใจในสิ่งที่ถาม

6.2 ข้อสอบควรมีการเว้นช่องว่าง (Space) เพื่อให้อ่านง่าย ถ้าเป็นแบบสอบที่มีตัวเลือก ควรจัดเพียง 2 ตอน (Column)

6.3 ตัวเลือกของแต่ละข้อควรอยู่ในหน้าเดียวกัน

6.4 ถ้าเป็นแบบสอบให้เติมข้อความหรือคำ จะต้องกระยะช่องว่างให้พอ มิฉะนั้นตัวหนังสือจะเบียดกันทำให้อ่านยาก

6.5 ถ้าเป็นแบบสอบที่กำหนดเวลา จัดเวลาในการทำ จะต้องมีความว่า "หยุด" (Stop) ห้ามไว้เมื่อจบตอนหนึ่ง ๆ

6.6 ถ้าเป็นแบบสอบที่กำหนดเวลา วัดเวลาในการทำ คำสั่งควรอยู่บนหน้า
ขวามือ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ผู้สอบเห็นข้อสอบชุดใหม่จนกว่าจะได้รับอนุญาต

6.7 การใช้กระดาษคำตอบแยกจากคำถาม เป็นการป้องกันมิให้ผู้สอบเห็น
ข้อสอบก่อนการสอบจะเริ่มขึ้น ถ้าคำตอบอยู่ในแผ่นเดียวกับคำถามจะต้องมีที่ให้เขียน ชื่อ
สกุล ชั้น วิชาที่สอบ และวันที่ทำการทดสอบ

เทคนิคต่าง ๆ สำหรับแบบสอบวัดความสามารถในการฟังเสียง

ผู้สอนภาษาส่วนใหญ่ที่ท้อทึง ละเลยการทดสอบความสามารถในด้านเสียง เพราะ
ไม่รู้ถึงความสำคัญของเสียง หรือไม่เช่นนั้นคงไม่รู้อะไรจะทดสอบได้อย่างไร สำหรับเรื่องเสียง
นั้น ผู้สร้างแบบสอบจะต้องกำหนดว่าจะวัดความสามารถระดับใด คือ ชั้นที่จำได้นึกได้
(Recognition) เมื่อได้ยินหรือได้เห็น หรือวัดความสามารถระดับที่พูดได้ใช้ได้ (Produc-
tion) ทั้งนี้เพราะเทคนิคที่ใช้ในแต่ละระดับนั้นแตกต่างกัน

การที่จะทราบว่าทดสอบอะไรนั้น ต้องทำเนืองงานดังนี้

1. วิเคราะห์ระบบเสียงของภาษาที่จะทดสอบ และภาษาของผู้เรียน
2. เปรียบเทียบลักษณะของเสียงของภาษาทั้งสอง เพื่อหาความเหมือน และแตก
ต่างกัน สิ่งใดที่ต่างกันก็นำมาเป็นข้อสอบ เพราะเป็นสิ่งที่ปัญหาสำหรับผู้เรียน

3. นำปัญหามาเรียงเป็นรายการ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ

3.1 ระดับที่นึกได้เข้าใจได้ (Recognition) เมื่อได้ยินเสียงที่เป็นปัญหา
ยากสับสนสำหรับการฟัง

3.2 ระดับที่ใช้เสียงได้ (Production) หมายถึง การออกเสียงที่เป็นปัญหา
หรือยากในการออกเสียง

เทคนิคสำหรับวัดความสามารถด้านเสียงในระดับที่จำได้และเข้าใจความหมาย
เมื่อได้ยิน⁸ มีดังนี้

⁸ Robert Lado, Language Testing (London: Longman, 1961), pp. 48-

1. นำเสียงมาสัมพันธ์กับสัญลักษณ์

1.1 เสียงสัมพันธ์กับตัวเลข (Sound to digits) แบบสอบแบบนี้ในกระดาษคำตอบจะมีคำใหญ่พอสมควร คำใดตรงกับเสียงที่ได้ยิน โดยมีเลขกำกับตัวเลือกแต่ละข้อ ผู้สอบก็จะตอบโดยใช้ตัวเลข แทนที่จะใช้ตัวเลือก

1.2 เสียงสัมพันธ์กับตัวอักษร (Sound to letters) แบบสอบแบบนี้ในกระดาษคำตอบจะมีคำ หรือวลี หรือประโยคสั้น ๆ ไว้ให้เลือกให้ตรงกับเสียงของคำหรือข้อความที่ได้ยิน

1.3 การเขียนคำบอก (Dictation) แบบสอบนี้ผู้สอบเขียนตามคำบอกของผู้สอบ ถ้าเป็นการเขียนคำบอกที่ไม่มีข้อความห้อมล้อม (Context) ช่วยแนะ ก็จะเป็นแบบสอบที่มีประสิทธิภาพเช่นกัน แต่ตามีคำห้อมล้อม แบบสอบนี้ก็มีความคุ้มค่าในทางประหยัดเวลา เพราะทดสอบได้หลายด้าน คือ ทดสอบตัวสะกด ความสามารถในการจำแนกเสียง ความเข้าใจ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอน

1.4 เสียงสัมพันธ์กับสัญลักษณ์ของโฟนติก (Sound to phonemic Symbols) แบบสอบนี้ ผู้สอบต้องคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดเสียง ผู้สอบอาจจะเลือกว่าเสียงที่ได้ยินตรงกับสัญลักษณ์ข้อใด หรืออาจจะต้องเขียนสัญลักษณ์ของเสียงที่ได้ยิน

2. นำเสียงมาสัมพันธ์กันเอง (Sound to sound)

2.1 คำเทียบคู่ (Minimal pairs) เป็นแบบสอบที่มีคำเทียบคู่ให้ผู้สอบฟัง และผู้สอบต้องแยกแวกว่าคำคู่ที่ได้ยินเหมือนกัน (Same) หรือต่างกัน (Different) หรืออาจจะให้ข้อความยาว ๆ มาเป็นคู่ ๆ ก็ได้

2.2 คำ 3 คำ (Triplets) เป็นแบบสอบที่มีตัวเลือกให้ 3 ข้อ ผู้สอบจะต้องฟังว่า คำหรือข้อความที่ได้ยินนั้น ข้อใดเหมือนกัน โดยใช้ตัวเลขกำหนดคำตอบ

2.3 คำ 4 คำ (Quadruplets) เป็นแบบสอบที่มีตัวเลือกให้ 4 ข้อ ผู้สอบจะต้องฟังว่า คำหรือข้อความที่ได้ยินนั้นข้อใดเหมือนกัน โดยใช้ตัวเลขกำกับคำตอบ

2.4 เปรียบเทียบเสียงที่ได้ยินกับตัวแบบ (Comparing sounds to a model) แบบสอบแบบนี้ผู้สอบจะได้ยินคำที่เป็นตัวแบบ (Model) ก่อนแล้วจึงมีตัวเลือกอีก 3 ข้อ ให้ได้ยิน ผู้สอบจะต้องเลือกว่า ข้อใดบ้างที่เหมือนกับตัวแบบที่ได้ยิน

3. นำเสียงมาสัมพันธ์กับความหมาย (Sound through meaning) ซึ่งแบบ-
 สอบนี้จะต้องมีรูปภาพในกระดาษคำตอบให้เลือกให้ตรงกับคำ หรือข้อความที่ได้ยิน ซึ่งจะต้อง
 เลือกให้สอดคล้องกับความหมายที่ถูกต้อง

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

สำหรับผลงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องในด้านแบบสอบความสามารถในการ
 จำแนกเสียงนี้ เท่าที่ทำการค้นคว้าสำรวจพบปรากฏว่ายังไม่มีผู้ทำการวิจัยโดยตรง สำหรับ
 แบบสอบทัว ๆ ไป มีผลงานพอสรุปได้ดังนี้

1. The S.R.A. Achievement Series⁹ แบบสอบชุดนี้ใช้วัดความสัมฤทธิ์ผล
 ในการเรียนรู้ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ ของหลายวิชารวมกัน แบบสอบนี้แบ่งตามระดับของ
 ชั้นเรียนได้ 3 ชุด คือ

1.1 สำหรับผู้เรียนในระดับเกรด 2 - 4 แบบสอบจะมี 4 ตอน ว่าด้วย
 การรับรู้เกี่ยวกับภาษา (Language perception) เลขคณิต (Arithmetic) ภาษา
 (Language arts) และการอ่าน (Reading)

1.2 สำหรับผู้เรียนในระดับเกรด 4 - 6 แบบสอบจะมี 11 ตอน ว่าด้วย
 การอ้างอิง (Reference) การเรียนแผนผัง (Charts) การอ่านเพื่อวัดความเข้าใจ
 (Reading comprehension) การใช้อักษรตัวใหญ่ และเครื่องหมายวรรคตอน (Capit-
 alization and punctuation) การใช้ไวยากรณ์ (Grammatical usage) คำศัพท์
 (Vocabulary) การสะกดคำ (Spelling) และเลขคณิต (Arithmetic) ซึ่งมีทั้งการ
 ใช้เหตุผลในการคิดและการคำนวณ

1.3 สำหรับผู้เรียนในระดับเกรด 6 - 9 ซึ่งแบบสอบนี้มีส่วนประกอบเหมือน
 แบบสอบสำหรับผู้เรียนในระดับเกรด 4 - 6 ดังกล่าวมาแล้ว

⁹Oscar K. Buros (ed.), The Fifth Mental Measurements Yearbook
 (New Jersey: The Gryphson Press, 1964), p. 48 - 55.

แบบสอบแต่ละระดับในภาคที่ว่าด้วยการอ่าน (Reading) จะทดสอบเกี่ยวกับ
 ความสามารถในการจำแนกสิ่งที่ได้ยิน (Auditory discrimination) ความสามารถ
 ในการจำแนกภาพที่เห็น (visual discrimination) และคำศัพท์จากภาพที่เห็น
 (Sight vocabulary) สำหรับเวลาที่ใช้ในการดำเนินการสอบประมาณ 6 - 7 ชั่วโมง
 สำหรับแต่ละระดับ แยกแบ่งเป็น 3 ระยะ ตามความเหมาะสม

แบบสอบนี้เป็นแบบสอบที่มีความสมมูลย์ในการวัดทักษะต่าง ๆ ขึ้นพื้นฐานไต่ถึงของ
 ผู้เรียนระดับเกรด 2 จนถึง เกรด 9 และมีคู่มือสำหรับผู้สอนในการใช้แบบสอบนี้อย่างละเอียด
 เพื่อให้ใช้แบบสอบได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ในการวัด

2. The National Foundation For Educational Research English
 Progress Tests¹⁰ เป็นแบบสอบที่มีชื่อว่า The N.F.E.R. English Progress
 Tests ซึ่งแบบสอบชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียน
 อายุ 7 - 14 ปี แบบสอบนี้ไม่กำหนดจำนวนเวลาสอบ แบบสอบนี้แบ่งเป็น 2 ชุด โดยใช้
 อายุเป็นเกณฑ์

2.1 English Progress Test A, B, C, D, E และ F รวม 6 ชุด

2.2 English Progress Test A₂, B₂, C₂, D₂, E₂, F₂ และ G

รวม 7 ชุด

แบบสอบแต่ละชุดจะมีความต่อเนื่องกัน และต้องเรียงลำดับเริ่มจากระดับง่าย
 มายาก ตามระดับอายุ

3. Michigan Test of English Language Proficiency¹¹ เป็นแบบ-
 สอบที่มีชื่อว่า "MTELP" แบบสอบนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ

¹⁰ Stephen Jackson, A Teacher's Guide to Tests and Testing
 (Longmans, Green and Co., Ltd., 1968), pp. 135 - 37.

¹¹ Oscar K. Buros (ed.), The Sixth Mental Measurement Yearbook
 (New Jersey: The Gryphon Press Highland Park, 1965), p. 638.

เป็นภาษาต่างประเทศ สร้างขึ้นโดยสถาบันการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยมิชิแกน แบบสอบนี้มีจุดมุ่งหมายวัดระดับความสามารถทางภาษาในปัจจุบันของผู้เรียนว่าจะมีความรู้ในการใช้ภาษาพอเพียงในการเรียนระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหรือไม่ แบบสอบนี้ประกอบด้วยแบบสอบทักษะด้านต่าง ๆ ดังนี้ โครงสร้าง (Structure) จำนวน 40 ข้อ คำศัพท์ (Vocabulary) จำนวน 40 ข้อ การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) จำนวน 20 ข้อ เนื้อหาของแบบสอบได้มีการเลือกเฉพาะสิ่งที่เป็นปัญหาของผู้สอบซึ่งเป็นชาวต่างประเทศทั้งนั้น แบบสอบนี้กำหนดเวลาทำสอบ 75 นาที เป็นแบบสอบที่รู้จักกันแพร่หลายในวงการศึกษ

4. Diagnostic English Tests¹² เป็นแบบสอบวินิจฉัยทางภาษาอังกฤษ แบบสอบนี้สร้างโดย Schonell, Oliver และ Boyd ในปี 1950 จึงมีชื่อเรียกว่า "Schonell Diagnostic English Tests" แบบสอบนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีอายุ 9 - 16 ปี ซึ่งการสอบจะดำเนินเป็นกลุ่มหรือจะดำเนินการสอบเป็นรายบุคคลก็ได้ แบบสอบนี้ ประกอบด้วยแบบสอบย่อย ๆ 5 ชุด ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษ (English usage) การใช้อักษรตัวใหญ่ (Capital letters) และ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) คำศัพท์ (Vocabulary) โครงสร้างของประโยค (Sentence structure) และเรียงความ (Composition) เวลาที่ใช้ในการสอบทั้งหมด 68 นาที แบบสอบนี้มีคู่มือและคำแนะนำในการให้คะแนนด้วย

5. English Picture Vocabulary Tests I and II¹³ แบบสอบที่ 1 สำหรับผู้เรียนอายุ 5 - 8 ปี และแบบสอบที่ 2 สำหรับผู้เรียนอายุ 7 - 11 ปี แบบสอบนี้สร้างขึ้นโดย เอ็ม.เอ. ไบริเมอร์ (M.A. Brimer) และ แอล.เอ็ม.ดันน์ (L.M. Dunn) ซึ่งเป็นผู้สร้างแบบสอบของสำนักงานการวิจัยพื้นฐานทางการศึกษาแห่งชาติ

¹²Jackson, op. cit., p. 139.

¹³Jackson, op. cit., p. 95.

แบบสอบนี้ได้พัฒนาการดัดแปลงมาจาก Peabody Picture Vocabulary Test ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อวัดคำศัพท์จากการฟังโดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนโดยทั่วไป แบบสอบในแต่ละชุดมี 40 ข้อ แต่ละข้อจะมีรูปภาพ และเสียงประกอบ และผู้เรียนจะต้องแสดงว่าภาพใดมีความหมายตรงกับเสียงที่ได้ยินบ้าง แบบสอบที่ 1 สำหรับทดสอบเป็นรายบุคคล แบบสอบที่ 2 - สำหรับทดสอบเป็นกลุ่ม

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ในด้านแบบสอบความสามารถในการจำแนกเสียงโดยตรง มีผลงานวิจัยของศูนย์สถาบันภาษาอังกฤษ (CIEL) ซึ่งสร้างแบบสอบจากแบบเรียนภาษาอังกฤษ 2 ประเภท ได้แก่ แบบเรียน จีแลป (JILAP) และ The Oxford English Course for Thailand ซึ่งแบบสอบที่สร้างขึ้นมี 6 ชุด แบบสอบที่เกี่ยวข้องคือ แบบสอบชุดที่ 1 (Test I) ว่าด้วยความสามารถในการจำแนกเสียง มีข้อสอบ 10 ข้อ ให้เลือกตัวเลือกให้เหมือนกับเสียงที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง การวิจัยนี้มี 2 ระยะ คือ

ระยะแรกจาก พฤศจิกายน 2517 ถึง เมษายน 2518

ระยะที่สองจาก มิถุนายน 2518 ถึง มีนาคม 2522

ผลของการวิจัยในระยะแรกได้พบว่า ค่าเฉลี่ยสำหรับระบบสอบทุกชุดนั้น ผู้ใช้แบบเรียนจีแลป (JILAP) ทำแบบสอบได้ดีกว่าผู้ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand แบบสอบชุดที่ 1 สำหรับจีแลป ว่าด้วยเรื่องเสียงนี้ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.422 และค่าความเชื่อถือได้ .202 สำหรับแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.958 และค่าความเชื่อถือได้ .450 ซึ่งจะเห็นได้ว่า แบบสอบด้านเสียงนี้ มีค่าความเชื่อถือต่ำเพราะจำนวนข้อน้อย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าน้อย แบบสอบเสียงนี้ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้เรียน และในวงการศึกษาควย

สำหรับการวิจัยในด้านกรจำแนกเสียงนั้น ในปี 2513 พรณี ชุทัย¹⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างและทดลองใช้แบบสอบถามพร้อมในการอ่านด้านความสามารถแยกเสียงที่ได้ยิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" แบบสอบถามนี้วัด 4 ด้าน คือ ความสามารถในการแยกเสียงที่ได้ยิน การรู้จักพยัญชนะ การรู้จักสระ และวรรณยุกต์ และด้านอัครา - การเรียนคำ ได้ค่าความเชื่อถือ .81 ซึ่งนับว่าเป็นแบบสอบถามที่ดีชุดหนึ่ง

ในปี 2516 ได้มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบทางภาษาอังกฤษ คือ งานวิจัยของ นฤมล ภัทรภานุ¹⁵ ได้วิจัยเรื่อง "การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์อังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานคร" แบบสอบนี้เป็นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากแบบเรียน Intermediate English for Thailand Bk. III และ Quick Reference to Intermediate English Course แบบสอบนี้มีค่าความเชื่อถือ .94

ในปี 2515 ชัยยุทธ บุญยสวัสดิ์¹⁶ ได้วิจัยเรื่อง "การสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการอ่านด้านความสามารถจำแนกด้วยคำ สำหรับเด็กก่อนเข้าเรียน" แบบสอบนี้ทดสอบทักษะ 5 ด้าน คือ ความพร้อมในเรื่องศัพท์ และความเข้าใจศัพท์ การรู้จักทำสิ่ง-

¹⁴พรณี ชุทัย, "การสร้างและทดลองใช้แบบทดสอบความพร้อมในการอ่านด้านความสามารถแยกเสียงที่ได้ยิน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต แผนกจิตวิทยาวิชาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513).

¹⁵นฤมล ภัทรภานุ, "การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

¹⁶ชัยยุทธ บุญยสวัสดิ์, "การสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการอ่านด้านความสามารถจำแนกด้วยคำ สำหรับเด็กก่อนเข้าเรียน" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, แผนกประถม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

ที่หายไป การรู้จักแยกความเหมือน การรู้จักแยกความแตกต่าง และการรู้จักเชื่อมโยง
ความคิดได้ ซึ่งแบบสอบนี้มีค่าความเชื่อถือโดยเฉลี่ยทั้งหมด .80

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย